

syn til Indkvarteringssspørgsmaalet synes jeg, der er noget meget utiltalende i, at man rejser rundt fra den ene By til den anden, fra Herning til Varde og fra Grindsted til Vejen, og jeg ved ikke, hvor mange Steder Kommissionen har været og forhandler med kommunale Myndigheder om, hvor meget de vilde tilbyde af Arealer, Penge eller Kaserne for eventuelt at faa Militær. Jeg synes, at naar man har faaet en Forsvarsordning, maa der være en Plan for Forsvarsvæsenet, og det maa vide, hvor det vil have de forskellige Afdelinger, og efter det placere Kaserne og betale for dem. Det kan ikke være Meningen, at noget saadant skal være Kommunernes Opgave. Selv om man har Ret til at paabyrde dem Indkvartering, har det dog vel aldrig været Meningen, at hvis Staten vilde lægge Indkvartering i en By, skulde det være Byen, der skulde skaffe Lokaler, Øvelsespladser m. v.

Med Hensyn til det af mig fremdragne Spørgsmaal om Tilladelse for en Kommune til at forbyde Nedrivning af Beboelsesejendomme vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at der endelig er kommet Meddelelse til Kolding Kommune, at vi har denne Tilladelse, alt under Regres til Indenrigsministeren, men jeg vil tillige gerne sige, at det har taget mere end $3\frac{1}{2}$ Maaned at faa dette Svar fra Indenrigsministeriet. Jeg synes, det kunde være gjort paa kortere Tid, saa meget mere som det er Indenrigsministeriet, der har Afgørelsen af Sagen, hvis den, der vil nedrive en Ejendom mod Kommunalbestyrelsens Ønske, henvender sig til Ministeriet og anmoder om at faa dets Samtykke.

L. D. Rasmussen: Den højtærede Indenrigsminister hævdede, at den af mig tidligere omtalte Sætning i Lærningekontrakten om Rekvisitter og Betaling for Rekvisitter stod i Kontrakten for at give Lejlighed for de paagældende Parter til at træffe Aftale derom. I saa Fald er det i alle Tilfælde den mest uheldige Form, hvori dette Forhold overhovedet kunde omtales i Kontrakten, thi som det staar der, virker det misvisende ved at paalægge Læremesteren Pligten. Hvis den højtærede Minister derfor vil tage Hensyn til min Henstilling at kassere de foreliggende Kontrakter og lave et nyt Oplag, hvor denne Sætning gaar ud, og Rubrikken lades in blanco, saaledes at der bliver Plads til at skrive Bemærkning om, hvem af Parterne der skal betale, saa vilde det være klarende i Stedet for misvisende, som det er i Øjeblikket.

Den højtærede Minister forklarede med Hensyn til, at Banker og Forsikringselskaber ikke var inde under Loven, at den Afgørelse, den højtærede Minister har truffet, var paa Grundlag af, at Organisationerne, det vil sige Arbejdsgiverorganisationerne, havde sluttet sig dertil. Arbejderorganisationerne har taget det modsatte Standpunkt og erklæret, at de ønsker, at disse unge Mennesker skal henføres under Loven. Den højtærede Minister bemærkede, at han efter foretagen Undersøgelse havde faaet bekræftet, at Arbejdsgiverne havde Ret i deres Opfattelse. Det er ejendommeligt nok, thi den 10. Oktober 1922 var Ministeriet overfor begge disse Virksomheder sindet at statuere, at Bankvirksomheder i Almindelighed omfattes af Lærningelovens Regler. Det samme har Ministeriet svaret med Hensyn til Forsikringsvirksomhed. Den Gang var den højtærede Minister ligesom sin Forgænger af den Mening, at de ligesom Handels- og Kontormedhjælpere burde drages ind under Loven, men støttende sig til Arbejdsgiverne alene træffer Ministeren den Afgørelse, at de ikke skal ind derunder. Den Deklaration, som den højtærede Minister talte om, er vistnok ikke saa uhyre værdifuld, thi det er rigtigt, at de i alt Fald indenfor Forsikringsvirksomheden meget stærkt binder sig til, hvad de skal gøre overfor saadanne unge Mennesker, medens det for Bankvirksomhederne er mindre klart, hvad de binder sig til, og under alle Omstændigheder har de Virksomheder, som ikke tilhører disse to Organisationer, ikke udstedt nogen som helst Deklaration, og en Udtalelse som den, der findes fra de paagældende Organisationers Ledere, vil de i hvert Fald senere kunne forlade, og naar Virksomhederne skifter Ejere, vil de ligeledes kunne gøre det. Med Hensyn til den omtalte Dom skal jeg sige til den højtærede Minister, at den har faaet det Udfald, som Tilfældet er, fordi den højtærede Minister endnu ikke har afgjort, om Virksomheder som Andelsslagterier skal henføres under Lærningeloven. Netop derfor har Dommen faaet det Udfald, den har faaet, og den vil ganske afgjort faa et lignende Udfald, hvis den højtærede Minister appellerer. Den højtærede Minister sagde i Dag, at dette vil ske. Nej, det maa foregaa saaledes, at den højtærede Minister først træffer en Beslutning om, hvorvidt Andelsslagterier skal henføres under Loven eller ikke, først da er der Plads for og Grundlag for Afsigelsen af denne Dom. Jeg vil derfor endnu en Gang